

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji *Nedjelja, 20. prosinca 2015.* [\[Multimedia\]](#)

Zaustaviti se na "mjestima" zadivljenosti

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje došašća Marija zauzima istaknuto mjesto. Vidimo je kako, netom što je u vjeri začela Sina Božjega, poduzima dugo putovanje iz Nazareta prema Judejskome gorju, kako bi posjetila Elizabetu. Anđeo Gabriel objavio joj je da je njezina stara rođakinja, koja je bila bez djece, u šestom mjesecu trudnoće (usp. Lk 1, 26.36). Zato Marija, koja u sebi nosi još veći dar i otajstvo, hita pronaći Elizabetu i kod nje ostaje tri mjeseca. U susretu dviju žena – zamislite taj susret: jedne starije a druge mlađe – Marija pozdravlja prva. U Evanđelju se kaže: "Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu" (Lk 1, 40). I, neposredno nakon pozdrava, Elizabetu obuzima silna zadivljenost koja odzvanja i u riječima: "Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?" (r. 43). I dvije žene: starija i mlađa, i jedna i druga trudna, radosno se grle, ljube.

Da bismo plodonosno proslavili Božić, pozvani smo zaustaviti se na "mjestima" zadivljenosti. A koja su to mjesta? Tri su: prvo mjesto je drugi čovjek, u kojemu trebamo prepoznati brata, jer od Isusova rođenja svako ljudsko lice nosi u sebi utisnute crte lica Sina Božjega, posebno kada je to lice siromaha, jer je Bog kao siromah ušao u ovaj svijet i siromasima je – prije svih – dopustio da mu se približe.

Drugo mjesto u kojem, ako gledamo vjerom, osjećamo zadivljenost jest povijest. Toliko puta vjerujemo da je gledamo na ispravan način, a zapravo smo u opasnosti tumačiti je naopako. To se, primjerice, događa kada nam se čini da je određuju tržišna ekonomija, da njome upravljaju financije i poslovni interesi i da njome dominiraju moćnici danog trenutka. Bog Božića je međutim Bog koji "pomiješa karte": on upravo uživa u tome! Kao što pjeva Marija u svome himnu Veliča: Gospodin je onaj koji "silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne" (Lk 1, 52-53). To je druga zadivljenost, zadivljenost poviješću.

Treće mjesto zadivljenosti je Crkva: gledati je s divljenjem vjere znači ne ograničiti se na to da je

gledamo samo kao vjersku instituciju – što ona svakako jest – nego da ju doživljavamo kao Majku koja, makar s mrljama i naborima – a njih imamo mnogo! – dopušta nazrijeti obrise Zaručnice, koju ljubi i pročišćuje Krist Gospodin. Crkva je to koja zna prepoznati mnoge znakove vjerne ljubavi koje joj Gospodin neprestano šalje. Crkva za koju Gospodin Isus neće nikada biti svojina koja se posjeduje i ljubomorno brani: oni koji to čine, griješe; nego uvijek onaj koji joj dolazi ususret i kojeg ona zna iščekivati s pouzdanjem i radošću, uzdižući u svijetu glas nade: "Dođi Gospodine Isuse!" To je Crkva majka čija su vrata uvijek širom otvorena vrata a ruke raskriljene da sve prigri. Štoviše, to je Crkva majka koja ostavlja svoj prag kako bi majčinskim osmjehom tražila sve koji su daleko te ih povela Božjemu milosrđu. To je božićna zadivljenost!

Dajući nam za dar svoga Sina Jedinca, koji je sva njegova radost, Bog nam na Božić daruje svega sebe. Jedino srcem Marije, ponizne i siromašne kćeri sionske, koja je postala Majkom Sina Svevišnjega, moguće je poskakivati i radovati se zbog velikoga dara Boga i njegova nepredvidljivog iznenađenja. Neka nam ona pomogne osjetiti divljenje – te tri zadivljenosti: drugim čovjekom, poviješću i Crkvom – zbog Isusova rođenja, toga dara nad darovima, nezasluženog dara koji nas vodi k spasenju. Susret s Isusom i nama će omogućiti da osjetimo to veliko divljenje. Ali ne možemo imati tu zadivljenost, ne možemo susresti Isusa, ako ga ne susretnemo u drugima, u povijesti i u Crkvi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre i ove godine drago mi je uputiti pozdrav ljubljenoj Siriji i reći kako iskreno cijenim dogovor koji je upravo postigla međunarodna zajednica. Potičem sve da nastave s velikodušnim poletom putom koji vodi do prekida nasilja, kako bi se pregovorima došlo do konačnog mira. U mislima mi je i susjedna Libija gdje najnovija zauzetost svih strana za vladu nacionalnog jedinstva budi nadu za budućnost.

Želim također poduprijeti nastojanja oko suradnje na koju su pozvani Kostarika i Nikaragva. Želim da, u svim zemljama u regiji, obnovljenim duhom bratstva još više ojačaju dijalog i međusobna suradnja.

Misao mi leti u ovom trenutku dragim stanovnicima Indije, pogođenim nedavnim velikim poplavama. Molimo za tu našu braću i sestre, koji trpe zbog te velike nesreće, i povjerimo duše preminulih Božjem milosrđu. Izmolimo za tu našu braću u Indiji jednu Zdravomariju...

Od srca pozdravljam sve vas, dragi hodočasnici iz raznih zemalja koji ste došli sudjelovati na ovom molitvenom susretu. Danas je prvi pozdrav pridržan djeci grada Rima. Pa ta djeca baš znaju praviti buku! Došla su na tradicionalni blagoslov kipića Djetešca Isusa, koje je organizirao centar Oratori Romani. Draga djeco, čujte me dobro: kada se budete molili pred svojim jaslicama, sjetite se i mene, kao što se i ja sjetim vas. Hvala vam i sretan vam Božić!

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju i Božić ispunjen nadom i divljenjem, zavidljivošću koju nam daje Isus, a ona je puna ljubavi i mira. Ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana